

Η εορτή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού στο Μεσολόγγι

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Πανηγυρικά τιμήθηκε στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου η εορτή της Παγκοσμίου Υψώσεως του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού, με επίκεντρο τον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Σπυρίδωνος, όπου το απόγευμα της Παρασκευής 13ης Σεπτεμβρίου 2024, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός μετέφερε τεμάχιο Τιμίου Ξύλου εκ του Ζωοποιού Σταυρού του Κυρίου.

Μετά την πανηγυρική υποδοχή ακολούθησε ο Αρχιερατικός Εσπερινός, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνού, με τη συμμετοχή των Κληρικών της Αρχιερατικής Περιφέρειας Μεσολογγίου και πλήθους πιστών Χριστιανών της Ιεράς Πόλεως. Τον θείο λόγο κήρυξε στους πιστούς ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός.

Το πρωί του Σαββάτου 14 Σεπτεμβρίου 2024 ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναός Αγίου

Σπυρίδωνος.

Πριν την απόλυση τελέσθηκε η τελετή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού, σύμφωνα με το τυπικό της ημέρας. Στην Θεία Λειτουργία εκκλησιάστηκε πλήθος πιστών, μεταξύ των οποίων ο Δήμαρχος της Ιεράς Πόλεως Μεσολογγίου κ. Σπυρίδων Διαμαντόπουλος.

Κατά το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ανέφερε τα εξής:

«Η εορτή της Παγκοσμίου Υψώσεως του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού, που πανηγυρικά εορτάζουμε σήμερα, συνδέεται με δύο γεγονότα.

Πρώτον, την εύρεση του Τιμίου Σταυρού από την Αγία Ελένη (6 Μαρτίου 326 μ.Χ.) και τα εγκαίνια του Ιερού Ναού της Αναστάσεως (13 Σεπτεμβρίου 335 μ.Χ.).

Όταν η Αγία Ελένη επισκέφθηκε τους Αγίους Τόπους, αναζήτησε τον Σταυρό του Χριστού. Και πράγματι, σκάβοντας σε μεγάλο βάθος, βρέθηκαν τρεις σταυροί. Ο Άγιος Μακάριος, Πατριάρχης Ιεροσολύμων, είπε τότε να αποθέσουν διαδοχικά τους σταυρούς στον νεκρό, μιας νεκρικής πομπής που περνούσε από το σημείο. Με τον πρώτο και τον δεύτερο σταυρό, δεν επήλθε καμία αλλαγή. Όταν όμως έβαλαν τον τρίτο σταυρό πάνω του, ο νεκρός άνθρωπος αναστήθηκε! Έτσι κατάλαβαν ότι αυτός ήταν ο Ζωηφόρος Σταυρός του Χριστού.

Μετά από χρόνια (335 μ.Χ.), όταν έγιναν τα εγκαίνια του Ναού της Αναστάσεως, με αφορμή αυτού του γεγονότος, πλήθος πιστών συγκεντρώθηκε στα Ιεροσόλυμα και είχε την ευκαιρία να προσκυνήσει τον Τίμιο Σταυρό, αφού προηγουμένως τον ύψωσε από άμβωνος ο Άγιος Μακάριος, προς κοινή θέα του πολυεθνικού εκκλησιάσματος, που έψαλε με μία φωνή το «Κύριε ελέησον». Το γεγονός πραγματοποιήθηκε στις 14 Σεπτεμβρίου 335 μ.Χ. και από τότε καθιερώθηκε η αρχαιότατη εορτή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού, εορτή που παραλληλίσθηκε με την ημέρα της Μεγάλης Παρασκευής και έλαβε τον ίδιο χαρακτήρα με αυτήν, δηλαδή αυστηρό και νηστισμό.

Και δεύτερον, την ίδια ημέρα το 628 μ.Χ., όταν ο αυτοκράτωρ Ηράκλειος ανέκτησε το Τίμιο Ξύλο, που είχε κλαπεί από τους Πέρσες, επέστρεψε στην Ιερουσαλήμ, βαδίζοντας ρακένδυτος και ανυπόδητος, φέροντας επάνω του τον Σταυρό του Κυρίου, παραδίδοντάς Τον στον Άγιο Πατριάρχη Ζαχαρία, ο οποίος ύψωσε και έθεσε προς προσκύνηση εκ νέου τον Τίμιο Σταυρό.

Η σημερινή ημέρα της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού, είναι ημέρα πένθους για τις αμαρτίες μας, αλλά και χαράς για το αμέτρητο έλεος του Κυρίου. Αὐτὸν ἀσπασώμεθα τῇ χαρᾷ καὶ τῷ φόβῳ· φόβῳ διὰ τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἀνάξιοι ὄντες· χαρᾷ δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν, ἣν παρέχει τῷ κόσμῳ, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεὶς Χριστὸς ὁ Κύριος» (Δοξαστικό των Αίνων).

Ερχόμαστε ενώπιον του μυστηρίου του Σταυρού, που φυλάσσεται και μαρτυρείται αδιάκοπα εντός της Εκκλησίας του Χριστού. Του μυστηρίου της Σταυρικής αγάπης του Θεού για την σωτηρία του ανθρώπου. Γι' αυτό ο Σταυρός του Χριστού, κατά τον Άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο, αποτελεί δόξα, τιμή και μέγα καύχημα και για τους χριστιανούς είναι σύμβολο και πηγή δυνάμεως.

Σημαίνει τον θάνατο, που μετασχηματίζεται σε ζωή, την ήττα που μεταβάλλεται σε αιώνια νίκη. Είναι ορόσημο της νέας πραγματικότητας, της Καινής Διαθήκης, που εγκαινιάζει με την ζωή του ο Χριστός, θύρα εισόδου δια του θανάτου Του, σε έναν καινούργιο κόσμο, της αιωνίου Βασιλείας Του.

Η πρόκληση του Σταυρού για μας σήμερα, σχετίζεται με την εκούσια άρση του δικού μας σταυρού, κάθε φορά που αυτός τίθεται για μας ως σκάνδαλο, κάθε φορά που προβάλλει ενώπιόν μας ο πειρασμός να τον αποφύγουμε ή να τον αμβλύνουμε, κάθε φορά που σηκώνουμε τον σταυρό των διωγμών και των δοκιμασιών για την αγάπη του Χριστού, τον σταυρό της ταπεινώσεως μπροστά στον εγωιστικό χαρακτήρα της κοινωνίας, τον σταυρό της ασθενείας και της αδυναμίας, τον σταυρό της πτωχείας και των οικονομικών δυσκολιών.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του τόνισε: «όταν, με την Χάρη του Θεού υπομένουμε και σηκώνουμε ευχαρίστως τον σταυρό μας, μετανοώντας και αγαπώντας, πιστεύοντας και συγχωρώντας, τότε ο Σταυρός του Κυρίου γίνεται για μας

πρωτό τον
τό!»

